

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๐๐/๒๕๒๓

พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์

นายเอี่ยม เอี่ยมอุดมรักษ์ จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๐ มาตรา ๑๗, ๑๘, ๔๓, ๔๘

ยาเส้นพันธุ์พื้นเมืองผสมกับยาเส้นจากใบยาพันธุ์เวอร์จิเนียเป็นยาเส้นปรุง

ยาเส้นบรรจุกระป๋องปิดแสดมภ์ไปบ้างแล้วแต่ไม่ครบถ้วนเป็นการเตรียมเพื่อนำออกจำหน่าย จึงต้องปิด
แสดมภ์ให้ครบถ้วน เมื่อไม่ปิดแสดมภ์ให้ครบถ้วนมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๘
ประกอบด้วยมาตรา ๔๘

ความผิดฐานมีแสดมภ์ยาสูบที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองตามมาตรา ๔๓ นั้น เพียงแต่มีแสดมภ์ยาสูบที่ใช้แล้วไว้ใน
ครอบครองเพื่อนำออกใช้ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ไม่จำเป็นต้องนำแสดมภ์ยาสูบที่ใช้แล้วไปใช้อีกเสียก่อนจึงจะ
เป็นความผิด

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมคือ ประกอบอุตสาหกรรมยาเส้นปรุงเพื่อการค้าโดยไม่รับอนุญาต มี
แสดมภ์ยาสูบที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก ปิดแสดมภ์ยาสูบบนสลากผิดวิธีตามประกาศและปิด
แสดมภ์ยาสูบไม่ครบจำนวนตามกฎหมาย ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา
๔, ๕, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๕๓ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๔
ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องวิธีการปิดและขีดฆ่าแสดมภ์ยาสูบ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗
กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ รายการ (๗) ลงวันที่
๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ระบายเส้นปรุง ๒๐ ลัง เม้นทอล ๔ กระป๋อง น้ำยาหยีห้อบาร์เนโทฟอสเตอร์ ๘ ขวด น้ำยา
ที่ผสมแล้ว ๕ ขวด เครื่องพ่นน้ำยา ๑ ชุด แสดมภ์ที่ใช้แล้ว ๓๔๐ ดวง ของกลางนอกนั้นคืนจำเลย

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ฐานประกอบ
อุตสาหกรรมยาเส้นปรุงโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๗ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ซึ่งแก้ไขโดย
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๖ ให้ปรับ ๔,๐๐๐ บาท ฐานมีแสดมภ์ยาสูบที่ใช้แล้ว
ไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดมภ์ที่ใช้แล้วตามมาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ ให้
ปรับ ๒,๐๐๐ บาท ฐานปิดและขีดฆ่าแสดมภ์ยาสูบไม่เป็นไปตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๒
ประกอบด้วยมาตรา ๔๖ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๕ และประกาศ
กรมสรรพสามิตเรื่องวิธีการปิดและขีดฆ่าแสดมภ์ยาสูบ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับ ๕๐๐ บาท
ฐานปิดแสดมภ์ยาสูบไม่ครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๙ ประกอบด้วยมาตรา ๔๔ ซึ่งแก้ไข

โดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา (๗) ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ให้ปรับ ๒๖,๒๙๖.๒๐ บาท รวมปรับจำเลย ๓๒,๗๙๖.๒๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ธิยาเส้น ปรุง ๒๐ ลัง เมทอล ๔ กระป๋อง น้ำยาห้อยบาร์เน็ตโพสเตอร์ ๘ ขวด น้ำยาที่ผสมแล้ว ๕ ขวด เครื่องพ่นน้ำยา ๑ ชุด แสตมป์ที่ใช้แล้ว ๓๔๐ ดวงส่วนของกลางนอกนั้นคืนจำเลย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้ว เชื่อว่าจำเลยกระทำผิดทุกข้อหาตามฟ้องแต่ความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนเป็นความผิดตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ศาลชั้นต้นปรับบทลงโทษจำเลยตามมาตรา ๑๙ ประกอบด้วยมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่ถูกต้องจึงพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๖ ให้ปรับจำเลย ๖,๐๐๐ บาท รวมปรับจำเลย ๑๒,๕๐๐ บาทนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ในข้อหาความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนซึ่งจำเลยฎีกาว่า ยาเส้นที่ถูกจับไม่ใช่ยาเส้นปรุง จำเลยปิดแสตมป์ยาเส้นในจำนวน ๑๐ กรัม ต่อ ๑ สตางค์ เป็นการถูกต้องแล้ว จึงไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ และจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ จะต้องเป็นกรณีทำยาเส้นเสร็จแล้วจะนำออกจากโรงงานอุตสาหกรรมของจำเลยจึงต้องปิดแสตมป์เสียก่อนนั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่ายาเส้นของกลางบรรจุกระป๋องเป็นยาเส้นปรุงโดยใช้ยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองกับยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบเวอร์จิเนียผสมกัน ที่ศาลอุทธรณ์ฟังว่าเป็นยาเส้นปรุง ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ส่วนข้อกฎหมายตามฎีกาจำเลยที่ว่า จำเลยยังทำยาเส้นไม่เสร็จการกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ต้องเป็นกรณีจำเลยทำเสร็จแล้วเตรียมส่งออกจำหน่าย จะต้องปิดแสตมป์ให้ครบถ้วนเห็นว่า ยาเส้นปรุงบรรจุกระป๋องจำนวน ๒๒๐๒ กระป๋องของกลาง จำเลยได้ปิดแสตมป์แล้ว แสดงอยู่ว่าจำเลยได้ทำยาเส้นปรุงเสร็จแล้ว ส่วนการเตรียมส่งออกจำหน่ายจำเลยก็รับว่าจำเลยผลิตส่งไปขายทั่ว ๆ ไปจึงเป็นการเตรียมเพื่อนำออกจากโรงงานของจำเลยไปจำหน่ายซึ่งยาเส้นปรุง ต้องปิดแสตมป์ยาสูบให้ครบจำนวนก่อนนำออกจากโรงงานของจำเลยจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ตามที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา

จำเลยฎีกาข้อ ข. ในความผิดฐานมีแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก จำเลยฎีกาว่า จะเป็นความผิดต้องได้รับความชัดว่าจำเลยได้นำแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไปใช้อีก เห็นว่า มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติไว้ชัดว่ามีแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก ก็เป็นความผิดแล้ว กรณีจึงมิใช่ต้องนำแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไปใช้อีกเสียก่อนจึงจะเป็นความผิดดังจำเลยเข้าใจ ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน

พิพากษายืน

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๗, ๑๘, ๔๓, ๔๘

ยาเส้นพันธุ์พื้นเมืองผสมกับยาเส้นจากใบยาพันธุ์เวอร์ยีเนียเป็นยาเส้นปรุง

ยาเส้นบรรจุกระป๋องปิดแสดมปีไปบ้างแล้วแต่ไม่ครบถ้วน เป็นการเตรียมเพื่อนำออกจำหน่าย จึงต้องปิดแสดมปีให้ครบถ้วน เมื่อไม่ปิดแสดมปีให้ครบถ้วนมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๘ ประกอบด้วย มาตรา ๔๘

ความผิดฐานมีแสดมปียาสูบที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองตามมาตรา ๔๓ นั้น เพียงแต่มีแสดมปียาสูบที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อนำออกใช้ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ไม่จำเป็นต้องนำแสดมปียาสูบที่ใช้แล้วไปใช้อีกเสียก่อนจึงจะเป็นความผิด

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมคือ ประกอบอุตสาหกรรมยาเส้นปรุงเพื่อการค้าโดยไม่รับอนุญาต มีแสดมปียาสูบที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก ปิดแสดมปียาสูบบนสลากผิดวิธีตามประกาศและปิดแสดมปียาสูบไม่ครบจำนวนตามกฎหมาย ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔,๕,๑๗,๑๘, ๑๙,๔๒,๔๓,๔๗,๔๘,๔๙,๕๓ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๔ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องวิธีการปิดและขีดฆ่าแสดมปียาสูบ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ รายการ (๗) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ระเบียบยาเส้นปรุง ๒๐ ลัง เมินทอล ๔ กระป๋อง น้ำยาอีห้อบาร์เนทโพสเตอร์ ๘ ขวด น้ำยาที่ผสมแล้ว ๕ ขวด เคื่องพ่นน้ำยา ๑ ชุด แสดมปีที่ใช้แล้ว ๓๔๐ ดวง ของกลางนอกนั้นคืนจำเลย

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ฐานประกอบอุตสาหกรรมยาเส้นปรุงโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๗ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๖ ให้ปรับ ๔,๐๐๐ บาท ฐานมีแสดมปียาสูบที่ใช้แล้วไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดมปีใช้แล้วตามมาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ ให้ปรับ ๒,๐๐๐ บาท ฐานปิดและขีดฆ่าแสดมปียาสูบไม่เป็นไปตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๒ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๕ และประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องวิธีการปิดและขีดฆ่าแสดมปียาสูบ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับ ๕๐๐ บาท ฐานปิดแสดมปียาสูบไม่ครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๙ ประกอบด้วยมาตรา ๔๙ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา (๗) ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ให้ปรับ ๒๖,๒๙๖.๒๐ บาท รวมปรับจำเลย ๓๒,๙๙๖.๒๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ริบยาเส้นปรุง ๒๐ ถึง เมทอล ๔ กระป๋อง น้ำยาฮีทอบาร์เนโทฟอสเตอร์ ๘ ขวด น้ำยาที่ผสมแล้ว ๕ ขวด เครื่องพ่นน้ำยา ๑ ชุด แสตมป์ที่ใช้แล้ว ๓๔๐ ดวง ส่วนของกลางนอกนั้นคืนจำเลย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้ว เชื่อว่าจำเลยกระทำผิดทุกข้อหาตามฟ้องแต่ความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนเป็นความผิดตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วย มาตรา ๔๘ ศาลชั้นต้นปรับบทลงโทษจำเลยตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่ถูกต้อง จึงพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๖ ให้ปรับจำเลย ๖,๐๐๐ บาท รวมปรับจำเลย ๑๒,๕๐๐ บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ในข้อหาความผิดฐานปิดแสตมป์ยาสูบไม่ครบจำนวนซึ่งจำเลยฎีกาว่า ยาเส้นที่ถูกจับไม่ใช่ยาเส้นปรุง จำเลยปิดแสตมป์ยาเส้นในจำนวน ๑๐ กรัม ต่อ ๑ สตางค์ เป็นการถูกต้องแล้ว จึงไม่มีความตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ และจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ จะต้องเป็นกรณีที่ยาเส้นเสร็จแล้วจะนำออกจากโรงงานอุตสาหกรรมของจำเลยจึงต้องปิดแสตมป์เสียก่อนนั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่ายาเส้นของกลางบรรจุกระป๋องเป็นยาเส้นปรุงโดยใช้ยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมืองกับยาเส้นจากใบยาพันธุ์ยาสูบเวอร์จิเนียผสมกัน ที่ศาลอุทธรณ์ฟังว่าเป็นยาเส้นปรุง ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ส่วนข้อกฎหมายตามฎีกาจำเลยที่ว่า จำเลยยังทำยาเส้นไม่เสร็จการกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ต้องเป็นกรณีจำเลยทำเสร็จแล้วเตรียมส่งออกจำหน่าย จะต้องปิดแสตมป์ให้ครบถ้วน เห็นว่า ยาเส้นปรุงบรรจุกระป๋องจำนวน ๒๒๐๒ กระป๋องของกลาง จำเลยได้ปิดแสตมป์แล้ว แสดงอยู่ว่าจำเลยได้ทำยาเส้นปรุงเสร็จแล้ว ส่วนการเตรียมส่งออกจำหน่ายจำเลยก็รับว่าจำเลยผลิตส่งไปขายทุกๆ ไป จึงเป็นการเตรียมเพื่อนำออกจากโรงงานของจำเลยไปจำหน่ายซึ่งยาเส้นปรุง ต้องปิดแสตมป์ยาสูบให้ครบจำนวนก่อนนำออกจากโรงงานของจำเลย จึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๔๘ ตามที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา

จำเลยฎีกาข้อ ข. ในความผิดฐานมีแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก จำเลยฎีกาว่า จะเป็นความผิดต้องได้ความชัดว่าจำเลยได้นำแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไปใช้อีก เห็นว่า มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติไว้ชัดว่ามีแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไว้ในความครอบครองเพื่อนำออกใช้อีก ก็เป็นความผิดแล้ว กรณีจึงมิใช่ต้องนำแสตมป์ยาสูบใช้แล้วไปใช้อีกเสียก่อนจึงจะเป็นความผิดดังจำเลยเข้าใจ ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน

พิพากษายืน